

P5_TA(2003)0012

Θεμελιώδη δικαιώματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση (2001)

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την κατάσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (2001) (2001/2014(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- υπενθυμίζοντας τις προτάσεις ψηφίσματος:
 - α) της κ. Cristiana Muscardini σχετικά με τον εφοδιασμό των γραφείων της δικαστικής αστυνομίας των κρατών μελών με επίσημους καταλόγους μεταφραστών (B5-0677/2001),
 - β) των βουλευτών Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Roberto Felice Bigliardo, Sergio Berlato, Antonio Mussa, Nello Musumeci, Mauro Nobilia, Adriana Poli Bortone και Francesco Turchi σχετικά με την παροχή επείγουσας και ουσιαστικής ιατρικής περίθαλψης σε πολίτες τρίτων χωρών στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (B5-0678/2001),
- έχοντας υπόψη τις προηγούμενες εκθέσεις του σχετικά με την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδιαίτερα το ψήφισμά του της 5ης Ιουλίου 2001 σχετικά με την κατάσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση¹, το οποίο εγκαινίασε νέα προσέγγιση, συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως πλαισίου του αναφοράς,
- έχοντας υπόψη τα άρθρα 6 και 7 της Συνθήκης ΕΕ,
- έχοντας υπόψη την τρίτη ετήσια έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα δικαιώματα του ανθρώπου το 2001 που εξέδωσε το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων στις 8 Οκτωβρίου 2001²,
- έχοντας υπόψη τα πορίσματα του Ευρωπαϊκού Παρατηρητήριου κατά του Ρατσισμού και της Ξενοφοβίας, και τα διάφορα σχετικά ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ιδιαίτερα δε τη σύστασή του της 16ης Μαΐου 2001 σχετικά με τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Παγκόσμια Διάσκεψη κατά του ρατσισμού, των φυλετικών διακρίσεων, της ξενοφοβίας και των με αυτά συνδεδεμένων διαφόρων μορφών μισαλλοδοξίας³,
- έχοντας υπόψη τις αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,
- έχοντας υπόψη το σύνολο των διεθνών συμβάσεων σε αυτόν τον τομέα και ιδιαίτερα τα πορίσματα των επιτροπών παρακολούθησης των σημαντικότερων συμβάσεων του ΟΗΕ

¹ EE C 65 E της 14.3.2002, σ. 350.

² <http://europa.eu.int/scadplus/leg/el/lvb/r10103.htm>.

³ EE C 34 E της 7.2.2002, σ. 208.

και του Συμβουλίου της Ευρώπης, που δημοσιεύθηκαν το 2001¹,

- έχοντας υπόψη τις εκθέσεις των διεθνών και ευρωπαϊκών ΜΚΟ που ασκούν δραστηριότητες στον τομέα των δικαιωμάτων του ανθρώπου,
- έχοντας υπόψη τις εκθέσεις για τα κράτη μέλη που ενέκρινε το 2001 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά του Ρατσισμού και της Ξενοφοβίας στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης²,
- έχοντας υπόψη τη δημόσια ακρόαση που διοργάνωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις 17 Απριλίου 2002 με θέμα το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 163 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων, της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ίσων Ευκαιριών καθώς και της Επιτροπής Αναφορών (A5-0451/2002),

Εισαγωγή

1. υπενθυμίζει ότι ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί σύνοψη των θεμελιωδών αξιών επί των οποίων βασίζεται η Ένωση και στον οποίο γίνεται αναφορά στα άρθρα 6, παράγραφος 2, 7 και 29 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή στη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης·
2. θεωρεί ότι, μετά τη σύνταξη του Χάρτη, αποτελεί καθήκον των θεσμικών οργάνων της ΕΕ να αναλάβουν τις αναγκαίες πρωτοβουλίες για τον έλεγχο της τήρησης των θεμελιωδών δικαιωμάτων στα κράτη μέλη, λαμβανομένων υπόψη των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί με την υπογραφή της Συνθήκης της Νίκαιας στις 27 Φεβρουαρίου 2001, ιδίως όσον αφορά το νέο άρθρο 7, παράγραφος 1·
3. θεωρεί ότι αποτελεί ουσιώδες καθήκον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να εξακριβώνει το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων τόσο εκ μέρους των θεσμικών και λοιπών οργάνων της Ένωσης – μεταξύ άλλων και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 58 του Κανονισμού – όσο και εκ μέρους των κρατών μελών, σύμφωνα με τις Συνθήκες και με το άρθρο 108 του Κανονισμού·

¹ ΟΗΕ: Επιτροπή κατά των Βασανιστηρίων (Committee against Torture), Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Human Rights Committee), Επιτροπή για την Κατάργηση των κάθε Μορφής Διακρίσεων εις βάρος των Γυναικών, CERD (Επιτροπή για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων), Επιτροπή για τα Οικονομικά, Πολιτιστικά και Κοινωνικά Δικαιώματα (Committee on Economic, Cultural and Social Rights), Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού (Committee on the Rights of the Child).

Συμβούλιο της Ευρώπης: CPT (Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και της Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας), ECRI (Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας), ECSR (Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κοινωνικών Δικαιωμάτων).

² http://www.coe.int/T/E/human_rights/Ecri/4-Publications/1-Ecri's_Publications/ECRI_Publications.aspP440_4915

4. θεωρεί ότι η ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την κατάσταση των δικαιωμάτων του ανθρώπου στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία εάν η προετοιμασία της γίνεται κατά πιο επαγγελματικό τρόπο, εάν αυξηθεί η εναρμόνιση και η συνάφεια με τις εξωτερικές δράσεις του ΕΚ στον τομέα των δικαιωμάτων του ανθρώπου και εάν ενισχυθεί η ελεγκτική εξουσία του ΕΚ έναντι της Επιτροπής και του Συμβουλίου· ζητεί να εγκρίνεται η ετήσια έκθεση το αργότερο κατά τη διάρκεια της περιόδου συνόδου του Ιουλίου·
5. συνιστά να ενταχθεί η έκθεση σχετικά με το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση στη διαδικασία προειδοποίησης που προβλέπουν τα άρθρα 6 και 7 της Συνθήκης ΕΕ, αναθέτοντας στην αρμόδια επί της ουσίας επιτροπή ως μόνιμη αποστολή της την παρακολούθηση της τήρησης του Χάρτη, φροντίζοντας ώστε και οι άλλες εμπλεκόμενες επιτροπές να συνεργάζονται με αυτήν και να της διαβιβάζουν όλα τα διαθέσιμα στοιχεία κατά τη διάρκεια του έτους·
6. θεωρεί ότι εναπόκειται ειδικότερα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δυνάμει της αποστολής που του αναθέτει το νέο άρθρο 7, παράγραφος 1, της Συνθήκης της Νίκαιας, καθώς και στην αρμόδια επιτροπή του, να μεριμνά, σε συνεργασία με τα εθνικά κοινοβούλια και τα κοινοβούλια των υποψηφίων χωρών, για τον σεβασμό των δικαιωμάτων που αναφέρονται στα κεφάλαια του Χάρτη τόσο από τα θεσμικά όργανα όσο και από τα κράτη μέλη·
7. χαιρετίζει το γεγονός ότι στις 16 Οκτωβρίου 2002 η Επιτροπή εγκαινίασε δίκτυο εμπειρογνομόνων στον τομέα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και καλεί την Επιτροπή, βάσει του υλικού που θα συλλεχθεί από το δίκτυο, να υποβάλει η ίδια στο Συμβούλιο και στο Κοινοβούλιο εκθέσεις για την κατάσταση των δικαιωμάτων του ανθρώπου στην ΕΕ, δεδομένου ότι με τον τρόπο αυτό θα μπορέσει το Κοινοβούλιο να παρουσιάσει αξιολόγηση της εφαρμογής καθενός από τα δικαιώματα που αναφέρει ο Χάρτης, λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη των εθνικών νομοθεσιών, τη νομολογία των Δικαστηρίων του Λουξεμβούργου και του Στρασβούργου, καθώς και τις σημαντικές νομολογίες των συνταγματικών δικαστηρίων και των δικαστικών αρχών των κρατών μελών·
8. θεωρεί ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόρριψη της πρότασης για τη σύσταση ευρωπαϊκής υπηρεσίας εποπτείας του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου (EU Human Rights Monitoring Agency) και επιθυμεί να διατηρηθεί η εν λόγω πρόταση στην ημερήσια διάταξη· καλεί την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο εξέλιξης του δικτύου εμπειρογνομόνων στον τομέα των δικαιωμάτων του ανθρώπου σε ένα τέτοιου είδους παρατηρητήριο·
9. χαιρετίζει την απόφαση της Επιτροπής (SEC(2001) 380/3 της 13ης Μαρτίου 2001) να υποβάλει τις νομοθετικές της προτάσεις και τις λοιπές αποφάσεις της σε εξέταση ως προς το κατά πόσο συνάδουν με το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και τούτο να ορίζεται σε ξεχωριστή ρήτρα· καλεί την Επιτροπή να υποβάλει στο Κοινοβούλιο συνοπτική έκθεση στην οποία θα αναφέρεται πόσες από τις νομοθετικές προτάσεις και λοιπές αποφάσεις της περιλαμβάνουν ήδη μια τέτοια ρήτρα και σε τι ποσοστό επί του συνόλου των αποφάσεων αντιστοιχούν·

10. ζητεί από τη Ευρωπαϊκή Συνέλευση να εντάξει τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στο σχέδιο Συντάγματος της Ένωσης·
11. χαιρετίζει την πρόθεση του Συμβουλίου να εναρμονιστεί καλύτερα η εσωτερική και εξωτερική πολιτική της ΕΕ στον τομέα των δικαιωμάτων του ανθρώπου και να εξεταστεί το ενδεχόμενο ανάπτυξης μέσων και πρακτικών για το σκοπό αυτό (Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων της 25ης Ιουνίου 2001), ανησυχεί όμως καθώς δεν έχει ληφθεί μέχρι σήμερα κανένα μέτρο για την υλοποίηση αυτής της πρόθεσης· καλεί το Συμβούλιο να ενημερώσει το Κοινοβούλιο σχετικά, το αργότερο την 1η Ιουλίου 2003·
12. καλεί τα αρμόδια όργανά του να σπεύσουν να βελτιώσουν στην πράξη τη συνεργασία και την αμοιβαία εναρμόνιση μεταξύ των κοινοβουλευτικών επιτροπών που ασχολούνται με το θέμα των δικαιωμάτων του ανθρώπου εκτός και εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως προκειμένου να διευκρινιστεί το ποιά επιτροπή θα είναι αρμόδια για τα δικαιώματα του ανθρώπου στις υποψήφιες χώρες·
13. καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να μην περιορίζουν τα ετήσια φόρα για τα δικαιώματα του ανθρώπου (με σκοπό να δίδεται μεγαλύτερη συνέχεια στο διάλογο με τις ΜΚΟ) σε υποθέσεις που αφορούν χώρες εκτός ΕΕ, αλλά να εξετάζουν και υποθέσεις δικαιωμάτων του ανθρώπου που αφορούν κράτη μέλη της ΕΕ, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη αντιπροσωπευτικά διατομεακά θέματα· καλεί τα αρμόδια όργανά του να εξετάσουν το πώς μπορούν να αυξήσουν τη συμμετοχή τους στην προετοιμασία αυτών των συναντήσεων, έτσι ώστε να δημιουργηθούν πραγματικές συνέργειες·
14. καλεί όλα τα κράτη μέλη να μειώσουν τις καθυστερήσεις στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους αναφορικά με την υποβολή εκθέσεων σχετικά με την εφαρμογή των συμβάσεων του ΟΗΕ για τα δικαιώματα του ανθρώπου¹ στους αρμόδιους φορείς παρακολούθησης· καλεί το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Συνέλευση να αποδίδουν κατά τη χάραξη πολιτικής για τα δικαιώματα του ανθρώπου μεγαλύτερη βαρύτητα στις υποχρεώσεις των κρατών μελών να τηρούν τις συμβάσεις του ΟΗΕ για τα δικαιώματα του ανθρώπου·
15. καλεί επίσης τα κράτη μέλη εκείνα που δεν έχουν ακόμα υποβάλει τις εκθέσεις τους στις αρμόδιες επιτροπές του Συμβουλίου της Ευρώπης να συμμορφωθούν ως προς τις δεσμεύσεις τους, εφόσον δεν το έχουν ήδη πράξει·
16. επισημαίνει και πάλι ότι η δημοκρατία βασίζεται στον απεριόριστο σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και στην απόλυτη τήρηση της αρχής της νομιμότητας και του κράτους δικαίου· καλεί, στο πνεύμα αυτό, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να μεριμνήσουν για την απόλυτη τήρηση των διατάξεων των διεθνών συνθηκών σχετικά με τα δικαιώματα του ανθρώπου, ιδιαίτερα της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και των

¹ Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και άλλης Σκληρής και Απάνθρωπης ή Εξευτελιστικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας, Διεθνής Σύμβαση για τα Πολιτικά και Αστικά Δικαιώματα, Σύμβαση για την Κατάργηση των Κάθε Μορφής Διακρίσεων εις βάρος των Γυναικών, Διεθνής Σύμβαση για την Εξάλειψη κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων, Διεθνής Σύμβαση για τα Οικονομικά, Πολιτιστικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

πρωτοκόλλων της, καθώς των αντίστοιχων συνταγματικών και νομικών διατάξεών τους·

Κεφάλαιο 1: Αξιοπρέπεια

Το δικαίωμα στη ζωή

17. χαιρετίζει το γεγονός ότι η Ιρλανδία απάλειψε από το σύνταγμά της τη διάταξη για την θανατική ποινή και προτρέπει την Ελλάδα να καταργήσει τη θανατική ποινή σε όλες τις περιπτώσεις, προκειμένου να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της στο πλαίσιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως κράτος μέλος της ΕΕ·
18. συνιστά στο Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, την Ιταλία και το Λουξεμβούργο να κυρώσουν τη Σύμβαση του ΟΗΕ για την πρόληψη των τρομοκρατικών βομβιστικών επιθέσεων, και στο Βέλγιο, τη Γερμανία, τη Φινλανδία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο, και την Πορτογαλία να κυρώσουν τη Σύμβαση του ΟΗΕ για την καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας·
19. υπογραμμίζει και πάλι ότι απορρίπτει ανεπιφύλακτα και καταδικάζει απερίφραστα την τρομοκρατία, δεδομένου ότι αρνείται το πλέον θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα, το δικαίωμα στη ζωή, με οιαδήποτε μορφή και αν εμφανίζεται και ανεξαρτήτως του εάν προέρχεται ή αναπτύσσει δραστηριότητα εντός ή εκτός των συνόρων της Ένωσης·
20. υπογραμμίζει ότι όλες οι ιδεολογίες είναι νόμιμες εφόσον εκδηλώνονται στο πλαίσιο δημοκρατικών διαδικασιών· εκφράζει κατά συνέπεια τον αποτροπιασμό του για τις τρομοκρατικές οργανώσεις εκείνες που απειλούν και σκοτώνουν ανθρώπους που κατέχουν αιρετές θέσεις και/ή μάχονται υπέρ συγκεκριμένων πολιτικών ομάδων·
21. επαναλαμβάνει ότι η τρομοκρατία προκαλεί ανεπανόρθωτες ζημιές και απέραντη οδύνη στα θύματά της και τις οικογένειές τους και, συνεπώς, τάσσεται υπέρ και απαιτεί την έγκριση μέτρων που θα λαμβάνουν υπόψη τις ειδικές συνθήκες που τα υπαγορεύουν·
22. επιβεβαιώνει ότι, έχοντας ως δεδομένο ότι η τρομοκρατία αποσκοπεί στην αποσταθεροποίηση του κράτους δικαίου, οι πολιτικές πρόληψης και καταστολής της πρέπει να έχουν ως πρωταρχικό στόχο τη διατήρηση και την ενίσχυση του κράτους δικαίου και της δημοκρατίας·
23. εκφράζει εκ νέου την υποστήριξή του προς μέτρα καταπολέμησης της τρομοκρατίας και υπενθυμίζει ότι τούτα πρέπει να εγκρίνονται εντός των ορίων που έχει ορίσει το κράτος δικαίου και αφού ληφθεί υπόψη ο πλήρης σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών·
24. υποστηρίζει πλήρως τις γενικές κατευθύνσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τον αγώνα κατά της τρομοκρατίας που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 11 Ιουλίου 2002·

25. εκφράζει την ανησυχία του σχετικά με τις ήδη εμφανείς αρνητικές επιπτώσεις των μέτρων που ελήφθησαν για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, όσον αφορά το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων·
26. απευθύνει έκκληση στα κράτη μέλη να μην παραβιάζουν με κανέναν τρόπο τα δικαιώματα του ανθρώπου κατά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και να καταπολεμούν κάθε περιορισμό τους·
27. συνιστά όπως τα κράτη μέλη θεσπίσουν νομοθετική διάταξη στην ειδική νομοθεσία τους για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, με την οποία θα προβλέπεται αξιολόγηση και/ή αναθεώρηση της σχετικής νομοθεσίας ύστερα από λογική χρονική περίοδο·
28. και καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να προβούν το 2003 σε επισκόπηση των μέτρων που ελήφθησαν στα κράτη μέλη μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001, συνοδευόμενη από έλεγχο του ενδεχόμενου παραβίασης των θεμελιωδών δικαιωμάτων, και να διαβιβάσει την εν λόγω επισκόπηση στο Κοινοβούλιο·

Απαγόρευση των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης μεταχείρισης

29. υπενθυμίζει ότι το άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων διακηρύσσει ότι «κανείς δεν μπορεί να υποβληθεί σε βασανιστήρια ούτε σε απάνθρωπες ή εξευτελιστικές ποινές ή μεταχείριση» και απαιτεί την αυστηρή τήρησή του σε όλα τα κράτη μέλη·
30. σημειώνει με ανησυχία ότι επί σειρά ετών η ανάρμοστη συμπεριφορά αστυνομικών και λοιπών οργάνων τήρησης της τάξης και οι απάνθρωπες συνθήκες στα αστυνομικά τμήματα και τα σωφρονιστικά ιδρύματα αποτέλεσαν επανειλημμένως αντικείμενο εκθέσεων για τα δικαιώματα του ανθρώπου σε σχεδόν όλα τα κράτη μέλη·
31. θεωρεί ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να εντείνουν τις προσπάθειές τους, με τους εξής τρόπους:
 - ενδελεχής έρευνα όλων των περιπτώσεων κατάχρησης και, ιδιαίτερα, θανάτων προσώπων που κρατούνταν σε αστυνομικά τμήματα, φυλακές ή σε προφυλάκιση εν αναμονή μεταγωγής ή απέλασης, και συνεπής τιμωρία των υπευθύνων·
 - καλύτερη εκπαίδευση των αστυνομικών και των λοιπών οργάνων τήρησης της τάξης, καθώς και των σωφρονιστικών υπαλλήλων,
 - ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών, προώθηση των ανταλλαγών απόψεων μεταξύ ευρωπαϊών εταίρων και των επιμορφωτικών ανταλλαγών μεταξύ των σωφρονιστικών υπαλλήλων των κρατών μελών,
 - προσαρμογή των σωφρονιστικών ιδρυμάτων στις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής, με πλήρεις δυνατότητες παροχής ιατρικής και νομικής αρωγής, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη ευάλωτους κρατούμενους, ειδικότερα γυναίκες, κυρίως σε ό,τι αφορά περιπτώσεις σεξουαλικής κακομεταχείρισης και εκφοβισμού,
 - μη περιορισμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, παρά στον απολύτως

απαραίτητο βαθμό, με σύγχρονη δημιουργία των απαραίτητων προϋποθέσεων για το σεβασμό της ιδιωτικής ζωής,

- θέσπιση εναλλακτικών ποινών για την αντιμετώπιση της υπερπληρότητας των φυλακών,
 - ενθάρρυνση των συστημάτων διοικητικών και/ή χρηματικών ποινών για τα μικρότερης σημασίας αδικήματα, όπως επίσης και εναλλακτικών ποινών, όπως η εργασία δημοσίου συμφέροντος, αναπτύσσοντας, στο μέτρο του δυνατού, τα καθεστώτα ανοικτών ή κατά το ήμισυ ανοικτών φυλακών με τη χρήση της χορήγησης αδείας υπό όρους,
 - καθιέρωση ειδικών προγραμμάτων επανένταξης των κρατουμένων στην κοινωνία των πολιτών,
 - σύσταση ανεξάρτητου οργάνου που θα ερευνά παραβιάσεις δικαιωμάτων του ανθρώπου και θα προτείνει λύσεις για βελτίωση της κατάστασης,
 - μέριμνα για την ύπαρξη επαρκούς ειδικευμένου προσωπικού στα κέντρα υποδοχής αιτούντων άσυλο και
 - περιορισμό κατά το δυνατόν των συλλήψεων, ακόμη και στη διαδικασία απελάσεων, και κατάργηση της προφυλάκισης και κράτησης παιδιών, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις,
32. σημειώνει με ανησυχία την έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας και της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ελσίνκι με τίτλο: «Ελλάδα: στη σκιά της ατιμωρησίας – κακομεταχείριση και κακή χρήση πυροβόλων όπλων» και συμφωνεί ότι οι σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε κράτος μέλος δεν συνιστούν απλώς ευθύνη της συγκεκριμένης χώρας, αλλά πρέπει να αποτελούν και μέλημα της ΕΕ στο σύνολό της·
33. θεωρεί ότι η διάρκεια και η σοβαρότητα του προβλήματος αγγίζει τον πυρήνα της κοινότητας αξιών που επιθυμεί να είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, διαπιστώνει, όμως, ότι οι υφιστάμενες Συνθήκες αφήνουν μικρά περιθώρια για χάραξη πολιτικής·
34. συνιστά να εξετάσει η Ευρωπαϊκή Συνέλευση τη δυνατότητα να καταρτισθούν πιο αποτελεσματικοί κανόνες και πολιτική σε επίπεδο ΕΕ·

Απαγόρευση της δουλείας και της αναγκαστικής εργασίας

35. συνιστά στην Αυστρία, το Βέλγιο, τη Γερμανία, τη Δανία, τη Φινλανδία, τη Γαλλία, την Ελλάδα, την Ιταλία, την Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες, την Πορτογαλία, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο να κυρώσουν τη Σύμβαση του ΟΗΕ για το διασυνοριακό οργανωμένο έγκλημα και τα συμπληρωματικά πρωτόκολλα για την εμπορία ανθρώπων·

36. συνιστά στη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες, την Πορτογαλία, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο να κυρώσουν τη Σύμβαση του ΟΗΕ σχετικά με τη χρησιμοποίηση παιδιών σε ένοπλες συγκρούσεις·
37. επιδοκιμάζει την έγκριση από το Συμβούλιο, τον Ιούλιο του 2002, της απόφασης-πλαισίου 2002/629/ΔΕΥ σχετικά με την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων¹ και καλεί τα κράτη μέλη να μεταφέρουν πάραυτα στην εθνική τους νομοθεσία την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο και να εγκρίνουν πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τον τίτλο παραμονής μικρής διάρκειας που χορηγείται στα θύματα της διευκόλυνσης της λαθρομετανάστευσης ή της διακίνησης ανθρώπων που συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές², ευθύς ως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκδώσει τη γνωμοδότησή του·
38. καλεί τα κράτη μέλη, και ιδιαίτερα την Ελλάδα, να καταρτίσουν και να εφαρμόσουν ισόρροπη πολιτική καταπολέμησης κάθε είδους εμπορίας ανθρώπων και ιδιαίτερα γυναικών, με την οποία παράλληλα με τη δίωξη των δραστών θα αποδίδεται η δέουσα σημασία και στην προστασία και αποκατάσταση των θυμάτων, και όπου θα συμπεριλαμβάνεται η εμπορία ανθρώπων με στόχο όχι μόνο την εκπόρνευση, αλλά και άλλες μορφές αναγκαστικής εργασίας και εκμετάλλευσης·
39. επισημαίνει ότι περίπου μισό εκατομμύριο γυναίκες που προέρχονται από την Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη μεταφέρονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση κάθε χρόνο με στόχο την εκπόρνευσή τους· ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, από τα κράτη μέλη να θέσουν σε εφαρμογή σθεναρά μέτρα για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων μέσω βελτιωμένων δράσεων των αστυνομικών, δικαστικών και κοινωνικών αρχών, καθώς και μέσω εντατικής συνεργασίας με τις υποψήφιες χώρες και άλλες χώρες γειτονικές με την ΕΕ·
40. θεωρεί ουσιαστικό να ενταθούν οι προσπάθειες για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης εφόσον πολύ συχνά αποτελεί μέσο εξεύρεσης εργατικού δυναμικού στερημένου οιασδήποτε δικαιωμάτων και πραγματοποιείται υπό απαράδεκτες συνθήκες μεταχείρισης και εκμετάλλευσης·
41. καλεί το Συμβούλιο να λάβει οριστική απόφαση σχετικά με την πρόταση απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου για την καταπολέμηση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας³.

Κεφάλαιο 2: Ελευθερίες

Ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας

42. καλεί την Ελλάδα να αναγνωρίσει το δικαίωμα της άρνησης στράτευσης των αντιρρησιών συνείδησης χωρίς επιφυλάξεις και όχι μόνο για θρησκευτικούς λόγους, να θεσπίσει μορφές εναλλακτικής θητείας, όχι όμως μεγαλύτερης διάρκειας από τη στρατιωτική θητεία, και να αφήσει πάραυτα ελεύθερους όσους εκτίουν σχετικές ποινές·
43. σημειώνει ότι, βάσει του άρθρου 6 της Σύμβασης του ΟΗΕ για την εξάλειψη όλων των μορφών διάκρισης εις βάρος γυναικών, τα συμβαλλόμενα μέρη πρέπει να λαμβάνουν

¹ ΕΕ L 203 της 1.8.2002, σ. 1.

² ΕΕ C 126 E της 28.5.2002, σ. 393.

³ ΕΕ C 62 E της 27.2.2001, σ. 327.

όλα τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των νομοθετικών, για την εξάλειψη όλων των μορφών εμπορίας και εκμετάλλευσης των γυναικών μέσω της πορνείας·

44. εκφράζει τη λύπη του για την αναστολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων που έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια δημοσίων διαδηλώσεων, ιδιαίτερα επ' ευκαιρία της συνόδου των G8 στη Γένοβα, και είχε ως στόχο την ελευθερία έκφρασης, την ελεύθερη κυκλοφορία, το δικαίωμα άμυνας και το δικαίωμα στη σωματική ακεραιότητα·
45. υπενθυμίζει τη σύστασή του της 12ης Δεκεμβρίου 2001 προς το Συμβούλιο σχετικά με ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης: η ασφάλεια στις συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και σε άλλα παρεμφερή γεγονότα¹, και συνιστά στα κράτη μέλη να αποφεύγουν κάθε δυσανάλογη χρήση βίας και να εκπαιδεύσουν τις αστυνομικές τους δυνάμεις να ελέγχουν τη βία και να προστατεύουν τα ατομικά δικαιώματα, ακόμα και σε περίπλοκες περιπτώσεις πλήθους όπου οι βίαιοι καταπατητές του νόμου είναι αναμειγμένοι με ειρηνικούς νομοταγείς πολίτες· θεωρεί ότι οι εθνικές αστυνομικές δυνάμεις πρέπει να υποχρεώνονται να αποφεύγουν τη χρήση όπλων και να συμμορφώνονται με τη σύσταση του ΟΗΕ για λελογισμένη χρήση βίας και με τον δεοντολογικό κώδικα επιβολής της τάξης του Συμβουλίου της Ευρώπης· επισημαίνει ειδικότερα ότι, όσον αφορά τις ταραχές στη Γένοβα τον Ιούλιο του 2001, το Κοινοβούλιο θα εξακολουθήσει να δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην παρακολούθηση των διοικητικών, δικαστικών και κοινοβουλευτικών ερευνών που ξεκίνησαν στην Ιταλία προκειμένου να διαπιστωθεί αν στην προκειμένη περίπτωση πραγματοποιήθηκε απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία (άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)·
46. καλεί τα κράτη μέλη να εγγυηθούν τη θρησκευτική πολυφωνία μέσω της ισότιμης μεταχείρισης όλων των θρησκειών, και να διασφαλίσουν ότι τόσο οι θρησκευτικές όσο και οι κοσμικές απόψεις γίνονται σεβαστές και μπορούν να εκφραστούν επί ίσοις όροις·
47. συνιστά στα κράτη μέλη να καταπολεμούν τις παράνομες δραστηριότητες οι οποίες διεξάγονται από τις υποτιθέμενες σχέτες και απειλούν τη σωματική ή πνευματική ακεραιότητα κάποιων ανθρώπων, στο πλαίσιο δε αυτό να σέβονται τις αρχές του κράτους δικαίου και να εφαρμόζουν τις κανονικές διαδικασίες του ποινικού και αστικού δικαίου, σύμφωνα με τις απόψεις που έχει εκφράσει η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης¹·
48. θεωρεί ότι τόσο η ελευθερία της προσήλωσης σε μία θρησκεία ή σε μία φιλοσοφική θεώρηση της ζωής όσο και, αντιστοίχως, η ελευθερία εγκατάλειψής τους θα πρέπει να αποτελέσουν ένα από τα δικαιώματα στην ελευθερία και ότι, όπου χρειάζεται, αυτό το δικαίωμα πρέπει να διασφαλίζεται ενεργητικά από την πολιτεία·
49. καλεί τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι η ελευθερία αυτή δεν παραβιάζει την αυτονομία των γυναικών και την αρχή της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών, και ότι η ελευθερία αυτή ασκείται σύμφωνα με την απαίτηση για χωρισμό εκκλησίας και κράτους·

¹ ΕΕ C 177 Ε της 25.7.2002, σ. 194.

¹ Σύσταση 1412 (1999) και ψήφισμα 1309 (2002).

Ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης, δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή, προστασία των προσωπικών δεδομένων και πρόσβαση στα έγγραφα

50. συνιστά στην Ένωση να αποκτήσει δεσμευτικό, από νομικής άποψης, μέσο το οποίο θα προσφέρει στους σχετικούς με τον δεύτερο και τρίτο πυλώνα τομείς εγγυήσεις αντίστοιχες προς εκείνες που προβλέπει η οδηγία 95/46/EK¹. εκφράζει την ανησυχία του για το περιεχόμενο της οδηγίας 2002/58/EK² που ανοίγει τη δυνατότητα για διατήρηση των δεδομένων που αφορούν την ηλεκτρονική επικοινωνία (data retention) και προτείνει για μία ακόμη φορά την έγκριση μέτρων ώστε να εξοπλισθεί η Ένωση κατάλληλα έναντι των παράνομων υποκλοπών των συνδιαλέξεων·
51. καλεί το Βέλγιο, τη Δανία και την Ιρλανδία να υπογράψουν και να κυρώσουν τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, 5ης Μαΐου 1989, για τη διασυνοριακή τηλεόραση· καλεί την Ελλάδα, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες και τη Σουηδία να κυρώσουν την ως άνω σύμβαση και καλεί τις προαναφερθείσες χώρες, καθώς και την Πορτογαλία, να κυρώσουν το πρωτόκολλο τροποποίησης της σύμβασης, της 1ης Οκτωβρίου 1998·
52. ζητεί από τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν την ελευθερία γνώμης και δημόσιας έκφρασης ιδεών που αποτελούν ουσιαστική προϋπόθεση κάθε πολιτικής προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων·
53. συνιστά στα κράτη μέλη να προστατεύουν αποτελεσματικά το δικαίωμα στην έρευνα και το δημοσιογραφικό απόρρητο (το δικαίωμα των δημοσιογράφων να μην αποκαλύπτουν τις πηγές των πληροφοριών τους), εν ανάγκη με την προσαρμογή της σχετικής νομοθεσίας·
54. καλεί τα μέλη κυβερνήσεων και άλλους πολιτικούς στα κράτη μέλη να εντάξουν σε περίοπτη θέση στο πρόγραμμά τους τη δημοκρατική υπεραξία που προσφέρει ο ελεύθερος τύπος και να απέχουν από δημόσιες δηλώσεις που τείνουν να περιορίσουν ή να επηρεάσουν τη δημοσιογραφική ελευθερία και ανεξαρτησία·
55. απορρίπτει απερίφραστα κάθε μορφή βίας, εκφοβισμού ή απειλής που μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος· δια τούτο, ζητεί από όλα τα κράτη να σέβονται και να προασπίζουν το δικαίωμα στην ελευθερία της γνώμης και της έκφρασης, και επαναλαμβάνει την υποστήριξή του προς εκείνους τους δημοσιογράφους οι οποίοι πέφτουν θύματα επιθέσεων διότι δεν υποτάσσονται και ασκούν ελεύθερα αυτό το δικαίωμα·
56. συνιστά στα κράτη μέλη να επαγρυπνούν ως προς τις παρεμβολές πολιτικού χαρακτήρα που υφίστανται έναντι των μέσων τύπου και ενημέρωσης, προκειμένου να μην υπάρχει κατανομή τους σε βάση καθαρά πολιτική, με μοναδικό σκοπό τη χρησιμοποίησή τους εναντίον πολιτικών αντιπάλων·
57. συνιστά στα κράτη μέλη να επιδείξουν ιδιαίτερη εγρήγορση έναντι των οιονεί μονοπωλιακών καταστάσεων ή των καταστάσεων υπερβολικής συγκέντρωσης στον τομέα των οπτικοακουστικών και έντυπων μέσων ενημέρωσης και να προχωρήσουν στη θέσπιση ανεξάρτητων ρυθμιστικών αρχών στα κράτη μέλη όπου δεν υπάρχουν

¹ EE L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

² EE L 201 της 31.7.2002, σ. 37.

ακόμη, έτσι ώστε να καταπολεμηθούν αποτελεσματικά οιοσδήποτε αντιδημοκρατικές παρεκτροπές, να διατηρηθεί η πολιτισμική ποικιλομορφία, να περιφρουρηθεί η ποιότητα και ο πλουραλισμός στα προγράμματα και η ελεύθερη πρόσβαση για όλους·

58. υπογραμμίζει ότι η δημιουργία de facto μονοπωλίων πρέπει να παρακολουθείται όχι μόνο με τη χρήση οικονομικών δεικτών αλλά και σε σχέση με το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ιδίως δε της ελευθερίας έκφρασης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 11 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών· εκφράζει την ανησυχία του για την κατάσταση στην Ιταλία, όπου ένα μεγάλο μέρος των μέσων ενημέρωσης και της διαφημιστικής αγοράς ελέγχεται – με διάφορες μορφές – από το ίδιο πρόσωπο· υπενθυμίζει ότι μια τέτοια κατάσταση ενδέχεται να αποτελεί σοβαρή παραβίαση θεμελιώδους δικαιώματος σύμφωνα με το άρθρο 7 της Συνθήκης ΕΕ, όπως έχει τροποποιηθεί από τη Συνθήκη της Νίκαιας·
59. υπενθυμίζει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001¹ και ζητεί από την Επιτροπή, το Συμβούλιο και τη Γενική Γραμματεία του να διασφαλίσουν το σεβασμό του κανονισμού και του πνεύματός του και την πραγματική συμβολή του σε μεγαλύτερη διαφάνεια και προσβασιμότητα των πολιτών· ζητεί μετ' επιτάσεως από την ΕΕ να εφαρμόσει τον εν λόγω κανονισμό με πνεύμα διαφάνειας, να εφαρμόζει τις εξαιρέσεις και τις απαιτήσεις για την ειδική μεταχείριση ευαίσθητων εγγράφων, μόνον όταν αυτό κρίνεται απολύτως απαραίτητο, και να εγκρίνει το ταχύτερο δυνατό μέσο για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης των κανόνων που διέπουν την πρόσβαση σε έγγραφα των υπηρεσιών και των οργάνων της ΕΕ με τον κανονισμό·

Δικαίωμα ασύλου και προστασία σε περίπτωση απομάκρυνσης, απέλασης και έκδοσης

60. επαναλαμβάνει για πολλοστή φορά έκκληση προς το Συμβούλιο να επισπεύσει την εκπόνηση κοινής πολιτικής ασύλου της ΕΕ, που θα βασίζεται στον ανθρωπισμό και το σεβασμό των διεθνών συμβάσεων, και υπογραμμίζει επ' αυτού ότι απαραίτητη αρχή θα πρέπει να είναι ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου·
61. συνιστά, η ΕΕ και τα κράτη μέλη να εγκρίνουν και να θέσουν σε εφαρμογή μια φιλόδοξη πολιτική ενσωμάτωσης των υπηκόων τρίτων χωρών με βάση την αρχή της μη διάκρισης·
62. συνιστά, δυνάμει της αρχής non bis in idem, να τεθεί τέρμα στη διπλή ποινή (καταδίκη και απέλαση)·
63. συνιστά στα κράτη μέλη να αμβλύνουν τη διαδικασία χορήγησης ιθαγένειας και/ή της πρόσβασης στη διπλή ιθαγένεια, ώστε να αναγνωρίζεται στους αλλοδαπούς κατοίκους που το επιθυμούν η πλήρης ιδιότητα του πολίτη·
64. προτρέπει τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι οι πολιτικές για τη χορήγηση ασύλου, για την κατάσταση στα σύνορα και για την είσοδο στην επικράτεια, τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ΕΕ, θα τηρούν την αρχή της μη επαναπροώθησης (όπως

¹ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

ορίσθηκε στη Σύμβαση της Γενεύης και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών) και να συνειδητοποιήσουν ότι, επί του παρόντος, ο συνδυασμός των κανόνων της Σύμβασης του Δουβλίνου και των γενικών αρχών της ασφαλούς τρίτης χώρας και της ασφαλούς χώρας καταγωγής, καθώς και κανόνων σχετικά με κυρώσεις και ευθύνη μεταφορέων, περιορισμένη πρόσβαση σε διερμηνείς και δικηγόρους, όπως και η έλλειψη ανασταλτικού αποτελέσματος ορισμένων διαδικασιών προσφυγής, συνιστούν απειλή στην εν λόγω αρχή·

65. ζητεί μετ' επιτάσεως από τα κράτη μέλη να απόσχουν από κάθε πρωτοβουλία που αποσκοπεί στην τροποποίηση της Σύμβασης της Γενεύης· επαναλαμβάνει, ωστόσο, το αίτημά του για επέκταση των κριτηρίων αποδοχής των προσφύγων στην ΕΕ, συμπεριλαμβάνοντας ιδίως τις διώξεις που διαπράττονται από πρόσωπα που δεν είναι κρατικοί υπάλληλοι και τις διώξεις λόγω φύλου (συμπεριλαμβανομένης της απειλής και του κινδύνου, για τις γυναίκες, να υποστούν ακρωτηριασμούς των γεννητικών οργάνων) και λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού·
66. καλεί τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τη Σύμβαση περί Προσφύγων και τις συστάσεις της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, να διασφαλίσουν ότι όλοι όσοι ζητούν άσυλο, συμπεριλαμβανομένων όσων δεν έχουν έγγραφα ταυτότητας, θα έχουν πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου·
67. καλεί τα κράτη μέλη να εξετάζουν διαρκώς κατά πόσον οι αποφάσεις τους στις επιμέρους περιπτώσεις αίτησης ασύλου δεν διακυβεύουν την αρχή της μη επαναπροώθησης·
68. καλεί τα κράτη μέλη να εγγυηθούν ότι, στο πλαίσιο του αγώνα τους κατά της τρομοκρατίας, ανταποκρίνονται στις διεθνείς τους υποχρεώσεις όσον αφορά τη χορήγηση ασύλου και ότι κάθε ενδεχόμενη παρέκκλιση από την εφαρμογή της Σύμβασης για τους πρόσφυγες βασίζεται στους λόγους παρέκκλισης που συμπεριλαμβάνονται στην ίδια τη Σύμβαση (άρθρο 1, στοιχείο στ), και άρθρο 32) και ότι τέτοια παρέκκλιση ποτέ δεν εφαρμόζεται αυτόματα·
69. ζητεί μετ' επιτάσεως από τα κράτη μέλη να περιορίσουν την κράτηση ατόμων αιτούντων άσυλο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για περιορισμένη διάρκεια και μόνον για τους λόγους που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες σε ό,τι αφορά τα εφαρμόσιμα κριτήρια και προδιαγραφές σε σχέση με την κράτηση των αιτούντων άσυλο·
70. καλεί τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν ώστε να μην εκδίδονται άτομα σε χώρες όπου διατρέχουν τον κίνδυνο να καταδικαστούν σε θάνατο για τα αδικήματά τους και όπου θα κινδύνευαν να βασανισθούν ή να υποστούν ταπεινωτικές μεταχειρίσεις και να μη δέχονται μη δεσμευτικές εγγυήσεις· καλεί, περαιτέρω, τα κράτη μέλη να μην αποδυναμώνουν το εν λόγω δικαίωμα μέσω διμερών συνθηκών·
71. εκφράζει ανησυχία για τις περιπτώσεις ομαδικών εκδόσεων που έχουν λάβει χώρα και υπενθυμίζει στα κράτη μέλη ότι, βάσει του Χάρτη και του άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου αριθ. 4 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, απαγορεύονται οι ομαδικές απελάσεις εφόσον η απόφαση μαζικής απέλασης αλλοδαπών δεν στηρίζεται σε μεμονωμένη, δίκαιη και αντικειμενική κρίση·

Κεφάλαιο 3: Ισότητα

Πολιτική κατά των διακρίσεων

72. χαιρετίζει το γεγονός ότι με την κύρωση από το Λουξεμβούργο το 2001 της Σύμβασης της ΔΟΕ αριθ. 111 σχετικά με τις διακρίσεις στην απασχόληση, πλέον όλα τα κράτη μέλη έχουν κυρώσει την εν λόγω σύμβαση·
73. συνιστά στη Δανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο να υπογράψουν το Πρωτόκολλο αριθ. 12 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, και σε όλα τα κράτη μέλη να κυρώσουν το εν λόγω Πρωτόκολλο·
74. καλεί τα κράτη μέλη να καταρτίσουν συνεκτική πολιτική κατά των διακρίσεων σε εθνικό αλλά και κοινοτικό επίπεδο και να θεσπίσουν έτσι κατ' αρχήν ίδιο τρόπο προστασίας ενάντια σε διάφορες μορφές διακρίσεων· καλεί την Επιτροπή να εκπονήσει Λευκή Βίβλο για τη μελλοντική στρατηγική της ΕΕ σε ό,τι αφορά την ίση μεταχείριση, όπου θα συγκεκριμενοποιείται περαιτέρω η ως άνω αφετηρία πολιτικής και καλεί τα κράτη μέλη να λάβουν όλα τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να καταστεί πραγματικότητα η εν λόγω αφετηρία·
75. διαπιστώνει ότι, κατά το υπό εξέταση διάστημα, κράτη μέλη καταδικάστηκαν από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στις υποθέσεις αριθ. 37119/97, 35972/97 καθώς και 29545/95 για εισαγωγή διακρίσεων κατά την πρόσβαση στην απασχόληση στις δημόσιες υπηρεσίες· καλεί την Επιτροπή να εξετάσει εάν στις αναφερθείσες περιπτώσεις έχει παραβιασθεί η οδηγία 2000/78/ΕΚ¹ και, ενδεχομένως, να λάβει κατάλληλα μέτρα· ζητεί επιπλέον την υποβολή συγκεκριμένων σχεδίων οδηγιών βάσει του άρθρου 13 της Συνθήκης ΕΚ για την καταπολέμηση όλων των λόγων διάκρισης που αναφέρονται στο άρθρο 13·
76. καλεί επιπλέον την Ιταλία να εκτελέσει άμεσα την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση C-212/99, στην οποία διαπιστώθηκε διάκριση εις βάρος αλλοδαπών πανεπιστημιακών λεκτόρων·
77. καλεί την Επιτροπή να οριστικοποιήσει σύντομα την πρόταση οδηγίας για ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών εκτός απασχόλησης και να την υποβάλει στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο·

Ρατσισμός και ξενοφοβία

78. καλεί τα κράτη μέλη να καταρτίσουν συνεκτική πολιτική σε θέματα καταπολέμησης του ρατσισμού και προώθησης της ισότητας και της ποικιλομορφίας, προκειμένου να καταπολεμηθούν ο ρατσισμός και η ξενοφοβία ως διαρθρωτικά κοινωνικά φαινόμενα και να ανταποκριθούν έτσι στις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις συναφείς διεθνείς συμβάσεις, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης υποβολής εκθέσεων, και να εντάξουν κατά θετικό τρόπο στην κατάρτιση πολιτικής το διάλογο με τα ενδιαφερόμενα διεθνή όργανα παρακολούθησης·

¹ ΕΕ L 303 της 2.12.2000, σ. 16.

79. καλεί τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τα κράτη μέλη να συνεχίσουν με συνέπεια τον αγώνα ενάντια στις φυλετικές διακρίσεις και την ξενοφοβία και να στρέψουν το ενδιαφέρον τους, πέρα από τα μέλη εθνοτικών ή θρησκευτικών μειονοτήτων που ήδη κατοικούν στην Ευρώπη εδώ και πολύ καιρό, και στους αιτούντες άσυλο και τους νέους οικονομικούς μετανάστες·
80. εκφράζει την ανησυχία του για τις ολοένα και περισσότερες εκφράσεις φυλετικών διακρίσεων και ξενοφοβίας, οι οποίες αδιαμφισβήτητα τροφοδοτούνται από τις αντιδράσεις στις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, θεωρεί όμως ενθαρρυντική τη στάση πολλών υπεύθυνων πολιτικών και διαμορφωτών της κοινής γνώμης, οι οποίοι απέστειλαν μήνυμα συμφιλίωσης, ισότητας και αλληλεγγύης·
81. εκφράζει την ανησυχία του για τον αυξανόμενο αριθμό και τη σφοδρότητα των εκδηλώσεων αντισημιτισμού και καλεί τα κράτη μέλη να δώσουν μεγαλύτερη προσοχή στην ενημέρωση και την πρόληψη, καθώς και στην δίωξη των ενόχων·
82. εκφράζει την ανησυχία του για τις διακρίσεις κατά των Αθίγγανων, κυρίως όσον αφορά την πολιτική στέγασης (στην Ελλάδα και στην Ιταλία συγκεκριμένα) και καλεί τις αρμόδιες αρχές να εγγυηθούν ίσα δικαιώματα στην εκπαίδευση και σε άλλες δημόσιες παροχές, να προωθήσουν την ένταξη και να αποφευχθούν η αστυνομική βία και ο εκφοβισμός·
83. καλεί τα πολιτικά κόμματα στα κράτη μέλη να υπογράψουν και να εφαρμόσουν τον Χάρτη των Ευρωπαϊκών Πολιτικών Κομμάτων για μια κοινωνία απαλλαγμένη από ρατσισμό και δυνάμει αυτού να απέχουν από κάθε πολιτική συμμαχία ή συνεργασία με πολιτικά κόμματα που προτρέπουν και παρακινούν φυλετικές ή εθνοτικές διακρίσεις και ρατσισμό·
84. χαιρετίζει τις προσπάθειες του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου για το Ρατσισμό και την Ξενοφοβία να συγκεντρώσει και να αναλύσει τα απαραίτητα στοιχεία σχετικά με το ρατσισμό και την ξενοφοβία και το ενθαρρύνει να χρησιμοποιήσει αυτά τα στοιχεία με προορατικό τρόπο· ενθαρρύνει το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο να εντατικοποιήσει το διάλογο με τις κυβερνήσεις και τους διοικητικούς μηχανισμούς των κρατών μελών·

Πολιτισμικές, θρησκευτικές και γλωσσικές διαφορές

85. χαιρετίζει το γεγονός ότι το Βέλγιο υπέγραψε το 2001 τη Σύμβαση - Πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων· καλεί τη Γαλλία να πράξει το ίδιο· συνιστά επίσης στο Βέλγιο, στη Γαλλία, στην Ελλάδα, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες να κυρώσουν την εν λόγω σύμβαση·
86. συνιστά στο Βέλγιο, στην Ελλάδα, στην Ιρλανδία και στην Πορτογαλία να υπογράψουν τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Περιφερειακών ή Μειονοτικών Γλωσσών· εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι η Αυστρία, η Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο κύρωσαν τον Χάρτη το 2001 και καλεί το Βέλγιο, τη Γαλλία, την Ελλάδα, την Ιταλία, την Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο και την Πορτογαλία να πράξουν το ίδιο·
87. καλεί όλα τα κράτη μέλη (εκτός από τη Δανία και τις Κάτω Χώρες που το έχουν ήδη πράξει) να υπογράψουν και να κυρώσουν τη Σύμβαση της ΔΟΕ αριθ. 169 για τους αυτόχθονες πληθυσμούς·

88. καλεί τα κράτη μέλη να αναγνωρίσουν τις εθνικές μειονότητες που ζουν στην επικράτειά τους και να διασφαλίσουν τα δικαιώματά τους, όπως προβλέπεται στις ως άνω συμβάσεις· προτρέπει τα κράτη μέλη να ερμηνεύσουν με ευρύ τρόπο τον όρο «εθνικές μειονότητες» και να τον επεκτείνουν σε όλες τις εθνοτικές μειονότητες, των οποίων η χειραφέτηση και κοινωνική ένταξη αποτελούν στόχους πολιτικής·

Ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών

89. πιστεύει ότι τα δικαιώματα των γυναικών θα πρέπει να θεωρούνται ατομικά δικαιώματα και δεν πρέπει να εξαρτώνται από τον ρόλο της γυναίκας στην οικογένεια ή από άλλους κοινωνικούς περιορισμούς·

90. χαιρετίζει το γεγονός ότι η Γερμανία, η Ελλάδα, οι Κάτω Χώρες, η Πορτογαλία και η Ισπανία κύρωσαν το Προαιρετικό Πρωτόκολλο της Σύμβασης του ΟΗΕ για την κατάργηση όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών (CEDAW)· συνιστά στο Βέλγιο, το Λουξεμβούργο, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο να ακολουθήσουν το παράδειγμα αυτό·

91. διαπιστώνει την έλλειψη ευρείας και ενημερωμένης, ταυτόχρονα όμως συγκρίσιμης και προσβάσιμης, επισκόπησης της κατάστασης αναφορικά με την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών στα κράτη μέλη· καλεί εκ νέου την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο ανάλυσης της κατάστασης στα κράτη μέλη αναφορικά με την εφαρμογή από αυτά των οδηγιών σχετικά με την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών και να εκθέσει την στρατηγική της για τη βελτίωση της εφαρμογής των εν λόγω οδηγιών, συμπεριλαμβανομένης της κίνησης διαδικασίας επί παραβάσει και της ενδεχόμενης τροποποίησης των ίδιων των οδηγιών· προτρέπει την Επιτροπή να αναλάβει δράση για να καταπολεμήσει και να τιμωρήσει τη σεξουαλική παρενόχληση εφόσον αποτελεί ταπεινωτική και απαξιώτική μεταχείριση για οποιοδήποτε άνθρωπο·

92. καλεί τα κράτη μέλη να αναγνωρίσουν ότι η ελευθερία από την οικιακή βία και τον συζυγικό βιασμό συνιστά θεμελιώδες δικαίωμα του ανθρώπου· σημειώνει ότι παρά τα αποφασιστικά βήματα που έχουν πραγματοποιηθεί, η βία κατά των γυναικών συνεχίζει να εντείνεται· φρονεί ότι είναι ανάγκη να διερευνηθούν αποτελεσματικά νέοι τρόποι για την καταπολέμηση αυτής της απαράδεκτης και απάνθρωπης μεταχείρισης·

93. θεωρεί ότι πρέπει να θεσπιστεί νομική προσέγγιση της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών υπό το φως της διαδικασίας κοινωνικής χειραφέτησης και καλεί την Επιτροπή να προβεί σε συγκριτική ανάλυση της σημερινής κατάστασης της διαδικασίας χειραφέτησης στα κράτη μέλη, έτσι ώστε να καταστούν εμφανή τα αποτελέσματα ενός τετάρτου του αιώνα πολιτικής ίσης μεταχείρισης και να αποτελέσουν θεμέλιους λίθους μελλοντικών πολιτικών·

94. καλεί τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τα κράτη μέλη να ενσωματώσουν με συστηματικό και διαφανή τρόπο τη διάσταση της ισότητας των δύο φύλων («gender mainstreaming») στις δραστηριότητές τους στον τομέα των δικαιωμάτων του ανθρώπου·

95. υπενθυμίζει ότι η εμπορία ανθρώπων αφορά κατά κύριο λόγο γυναίκες, και ότι το γεγονός αυτό σχετίζεται με την έλλειψη οικονομικής αυτονομίας των γυναικών και με τις διακρίσεις που υφίστανται στην αγορά εργασίας· καλεί τα κράτη μέλη να εντοπίσουν αυτή τη διάσταση του φύλου και να μεριμνήσουν ώστε να μην συγχέεται με τη λαθρομετανάστευση·
96. καλεί τις Κάτω Χώρες να εφαρμόσουν τη Σύμβαση CEDAW και να λάβουν σοβαρά υπόψη τα συμπεράσματά της· συνιστά επίσης στις Κάτω Χώρες να λάβουν μέτρα αποτελεσματικής καταπολέμησης του αποκλεισμού των γυναικών από τη συμμετοχή σε πολιτικά κόμματα, καθώς και να θέσουν τέλος στις ακόμη υφιστάμενες διακρίσεις λόγω φύλου στο δίκαιο περί επωνύμων των τέκνων·
97. συνιστά στη Γαλλία να καταργήσει τη διαφορά μεταξύ της ελάχιστης ηλικίας γάμου για κορίτσια και αγόρια (15 και 18 ετών αντίστοιχα)·
98. ζητεί να αρθεί η απαγόρευση της εισόδου των γυναικών στο Όρος Άθως στην Ελλάδα, μια περιοχή 400 τετρ. χιλιομέτρων, στην οποία απαγορεύεται η είσοδος στις γυναίκες, σύμφωνα με απόφαση που ελήφθη το 1045 από μοναχούς των είκοσι μοναστηρίων της περιοχής, απόφαση που σήμερα παραβιάζει την παγκοσμίως αναγνωριζόμενη αρχή της ισότητας των φύλων, την κοινοτική νομοθεσία για την απαγόρευση των διακρίσεων και για την ισότητα, καθώς και τις διατάξεις περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών εντός της ΕΕ·

Διακρίσεις λόγω γενετήσιου προσανατολισμού

99. καλεί την Επιτροπή να αναθέσει την εκπόνηση ενημερωμένης συγκριτικής επισκόπησης της κατάστασης των ομοφυλόφιλων, ανδρών και γυναικών, στα κράτη μέλη, προκειμένου να διαπιστωθεί με την αύξηση ή μείωση των φαινομένων διακρίσεων η επιτυχία της ευρωπαϊκής ή/και εθνικής πολιτικής κατά των διακρίσεων·
100. συνιστά στα κράτη μέλη να εφαρμόσουν σαφή και συνεκτική πολιτική για την καταπολέμηση των διακρίσεων κατά των ομοφυλόφιλων, ανδρών και γυναικών, καθώς και για την κοινωνική τους χειραφέτηση και ένταξη και την καταπολέμηση των προκαταλήψεων, μέσα από τον πολιτιστικό και τον εκπαιδευτικό τομέα και δρομολογώντας κυρίως εκστρατεία πληροφόρησης και αλληλεγγύης σε ευρωπαϊκή κλίμακα·
101. εκφράζει ικανοποίηση για το γεγονός ότι η Αυστρία διέγραψε από τις 13 Αυγούστου 2002 από τον ποινικό της κώδικα το άρθρο 209 και έθεσε έτσι τέλος στις διακρίσεις λόγω σεξουαλικών προτιμήσεων στη νομοθεσία·

Μορφές σχέσεων

102. συνιστά στα κράτη μέλη να αναγνωρίσουν τις εκτός γάμου σχέσεις μεταξύ προσώπων του ίδιου ή του αντίθετου φύλου και να τους αναγνωρίσουν ίσα δικαιώματα·
103. καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση να εγγράψει στην ημερήσια διάταξη το ζήτημα της αμοιβαίας αναγνώρισης των εκτός γάμου σχέσεων, καθώς και τον γάμο μεταξύ προσώπων του ίδιου φύλου και να προβεί σε συγκεκριμένες προτάσεις σχετικά·

Δικαιώματα των παιδιών

104. συνιστά στο Βέλγιο και το Ηνωμένο Βασίλειο να υπογράψουν το Πρωτόκολλο αριθ. 7 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου· χαιρετίζει περαιτέρω το γεγονός ότι η Ιρλανδία κύρωσε το Πρωτόκολλο το 2001 και καλεί το Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ισπανία, τις Κάτω Χώρες, την Πορτογαλία και το Ηνωμένο Βασίλειο, να πράξουν το ίδιο·
105. συνιστά στο Βέλγιο, την Ισπανία, τη Φινλανδία και τις Κάτω Χώρες να υπογράψουν την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για θέματα υιοθεσίας παιδιών και καλεί περαιτέρω το Βέλγιο, την Ισπανία, τη Γαλλία, τη Φινλανδία, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες να κυρώσουν την εν λόγω σύμβαση·
106. συνιστά στο Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Φινλανδία και τις Κάτω Χώρες να υπογράψουν την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για το νομικό καθεστώς των παιδιών που γεννιούνται εκτός γάμου· συνιστά, επίσης, στο Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, τη Φινλανδία, την Ιταλία και τις Κάτω Χώρες να κυρώσουν την εν λόγω σύμβαση·
107. καλεί το Βέλγιο, τη Δανία, τις Κάτω Χώρες και το Ηνωμένο Βασίλειο να υπογράψουν την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την άσκηση των δικαιωμάτων των παιδιών· συνιστά επίσης στην Αυστρία, το Βέλγιο, τη Δανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, τη Φινλανδία, την Ιταλία, την Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες, την Πορτογαλία, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο να κυρώσουν την εν λόγω σύμβαση·
108. καλεί τα κράτη μέλη να εξακολουθούν να διασφαλίζουν τα δικαιώματα των παιδιών σύμφωνα με τις υφιστάμενες διεθνείς υποχρεώσεις και να αποδώσουν ιδιαίτερη προσοχή σε παιδιά που ζουν υπό μειονεκτικές συνθήκες, όπως τα παιδιά των αιτούντων άσυλο, τα παιδιά από άπορες οικογένειες και τα παιδιά σε ιδρύματα προστασίας ανηλίκων, καθώς και στην καταπολέμηση του εμπορίου παιδιών με στόχο τη σεξουαλική ή εμπορική εκμετάλλευσή τους·
109. ζητεί από τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι όλα τα παιδιά που ζουν στην επικράτειά τους έχουν το δικαίωμα πρόσβασης στην εκπαίδευση·
110. θεωρεί ότι η τοποθέτηση παιδιών σε θετές οικογένειες με μοναδική αιτία τις συνέπειες μιας ενδεούς ζωής αποτελεί παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων· φρονεί ότι, εάν τούτο δεν μπορεί να αποφευχθεί, πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να θεωρείται προσωρινή με σκοπό την επιστροφή του παιδιού στην οικογένειά του· πιστεύει ότι οι συνθήκες υπό τις οποίες γίνεται η τοποθέτηση του παιδιού, τόσο σε οικογένεια υποδοχής όσο και σε ίδρυμα, όπως επίσης και η διαδικασία μιας πιθανής υιοθεσίας, πρέπει να σέβονται το σύνολο των δικαιωμάτων της οικογένειας και του τοποθετούμενου παιδιού· πιστεύει ότι οι γονείς πρέπει να στηρίζονται ώστε να μπορούν να ασκούν πλήρως τις ευθύνες τους έναντι του παιδιού και να διατηρούν τους απαραίτητους συναισθηματικούς δεσμούς για την ανάπτυξη και την ευημερία του παιδιού·

Προστασία κατά των διακρίσεων με βάση την ηλικία

111. θεωρεί ότι τα δικαιώματα τόσο των νέων όσο και των ηλικιωμένων πρέπει να θεωρούνται αναπόσπαστο τμήμα των δικαιωμάτων του ανθρώπου και, στη συνάρτηση αυτή, αναφέρει συγκεκριμένα το δικαίωμα στην ελευθερία και την αυτόνομη λήψη αποφάσεων και το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή· καλεί τα κράτη μέλη να ακολουθήσουν συνεκτική πολιτική για την καταπολέμηση των διακρίσεων με βάση την ηλικία και να προωθήσουν την πρόσβαση στην κοινωνική συμμετοχή, καταπολεμώντας ιδιαίτερα κάθε μορφή απομόνωση·

Δικαιώματα ατόμων με ειδικές ανάγκες

112. χαιρετίζει το γεγονός ότι το Λουξεμβούργο κύρωσε το 2001 τη Σύμβαση για την επαγγελματική αποκατάσταση και τις δυνατότητες απασχόλησης των ατόμων με ειδικές ανάγκες και συνιστά στην Αυστρία, το Βέλγιο και το Ηνωμένο Βασίλειο να πράξουν το ίδιο·

113. χαιρετίζει το γεγονός ότι το 2003 ανακηρύχθηκε Ευρωπαϊκό Έτος των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες και καλεί τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να συλλέξουν πλήρως συγκρίσιμα στοιχεία για την καλύτερη εστίαση στο ζήτημα και την κατάρτιση συνεκτικής πολιτικής και νομοθεσίας για την καταπολέμηση των διακρίσεων σε βάρος ατόμων με ειδικές ανάγκες και την προώθηση της κοινωνικής τους ένταξης σε όλες τις πτυχές της ζωής· καλεί τα κράτη μέλη να παρακολουθούν αποτελεσματικά την εφαρμογή πρωτοβουλιών για την καταπολέμηση των διακρίσεων, ώστε να διαπιστωθεί ο αντίκτυπός τους στη ζωή των ατόμων με ειδικές ανάγκες· ζητεί να ληφθούν πολιτικά μέτρα στον εν λόγω τομέα, με συμμετοχή των οργανώσεων που εκπροσωπούν τα άτομα με ειδικές ανάγκες·

Κεφάλαιο 4: Αλληλεγγύη

114. διαπιστώνει με λύπη ότι από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, την 15η έκθεση της Επιτροπής Υπουργών του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, καθώς και την έκθεση εμπειρογνομόνων της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας του έτους 2001 προκύπτει σωρεία παραβιάσεων των θεμελιωδών κοινωνικών δικαιωμάτων στα κράτη μέλη·

115. ζητεί για πολλοστή φορά από τα κράτη μέλη, και αφού έχουν περάσει πάνω από δέκα έτη από την υπογραφή της, να κυρώσουν τη Σύμβαση του ΟΗΕ, της 18ης Δεκεμβρίου 1990, για την προστασία των διακινούμενων εργαζομένων και των μελών των οικογενειών τους·

116. συνιστά στη Γερμανία και τις Κάτω Χώρες να υπογράψουν τον αναθεωρημένο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, και στην Αυστρία, το Βέλγιο, τη Γερμανία, τη Δανία, την Ισπανία, την Ελλάδα, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες και το Ηνωμένο Βασίλειο να κυρώσουν τον αναθεωρημένο Χάρτη·

117. εκφράζει την ανησυχία του για τον μεγάλο αριθμό παραβιάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη στα κράτη μέλη, όπως προκύπτει από την επισκόπηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Κοινωνικών Δικαιωμάτων και καλεί τα κράτη μέλη να επανορθώσουν τις διαπιστωθείσες παραβιάσεις·

118. καλεί την Επιτροπή να εκπονήσει επισκόπηση των σημείων συμφωνίας και διαφοράς μεταξύ αφενός των υποχρεώσεων των κρατών μελών βάσει του Ευρωπαϊκού

Κοινωνικού Χάρτη και αφετέρου των κοινωνικών θεμελιωδών δικαιωμάτων που αποτελούν μέρος του κοινοτικού κεκτημένου και των δικαιωμάτων που περιλαμβάνονται στον Ευρωπαϊκό Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και να διαβιβάσει την επισκόπηση αυτή στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο, από κοινού με ανακοίνωση όπου θα υποβάλλονται προτάσεις σχετικά με το πώς μπορούν να διορθωθούν οι διαπιστωθείσες ανισότητες·

119. επικρίνει το γεγονός ότι επτά κράτη μέλη παραβιάζουν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη σχετικά με την πρόσβαση των αλλοδαπών στην αγορά εργασίας·
120. εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι σε ορισμένα κράτη μέλη εξακολουθούν να υφίστανται μεγάλοι περιορισμοί όσον αφορά το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, τη συμμετοχή σε συλλογικές διαπραγματεύσεις και σε εργατικούς αγώνες για τους απασχολούμενους στο δημόσιο τομέα, κυρίως σε τομείς στους οποίους η υπηρεσία εκτελείται εν στολή, όπως στρατός, αστυνομία, τελωνεία κ.λ.π.· ζητεί οι εξαιρέσεις που προβλέπονται για τα δικαιώματα αυτά στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη να εφαρμόζονται περιοριστικότερα και, ει δυνατόν, να αρθούν·
121. επισημαίνει ότι η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης έχει διαπιστώσει 56 περιπτώσεις παραβίασης των διατάξεων του Κοινωνικού Χάρτη από τα κράτη μέλη στους τομείς της παιδικής εργασίας, της προστασίας της μητρότητας και της πρόσβασης των αλλοδαπών στην αγορά εργασίας·
122. επικρίνει το γεγονός ότι τα περισσότερα κράτη μέλη δεν έχουν τηρήσει τις υποχρεώσεις τους σχετικά με την παιδική εργασία οι οποίες απορρέουν από τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη· διαπιστώνει, ειδικότερα, στο πλαίσιο αυτό ότι η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης έχει διατυπώσει αναφορικά με το ζήτημα αυτό αιτιολογημένη σύσταση προς την Ιρλανδία, καθώς και προειδοποίηση προς την Ισπανία· καλεί την Επιτροπή, λόγω της έκτασης των παραβιάσεων, να υποβάλει πρόταση για την αναθεώρηση της οδηγίας 94/33/EK¹·
123. επικρίνει το γεγονός ότι τα περισσότερα κράτη μέλη δεν έχουν τηρήσει τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη όσον αφορά την άδεια μητρότητας, την προστασία από απόλυση των εγκύων και των θηλαζουσών μητέρων, καθώς και το δικαίωμα διαλειμμάτων θηλασμού· καλεί την Επιτροπή να λάβει υπόψη τις διαπιστώσεις της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης κατά την αναθεώρηση της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ² και επιπλέον να υποβάλει πρόταση για την αναθεώρηση της οδηγίας 96/34/EK³·
124. συνιστά στη Φινλανδία να προσυπογράψει τον Ευρωπαϊκό Κώδικα Κοινωνικής Ασφάλισης (1964) και στη Φινλανδία και την Αυστρία να τον κυρώσουν· καλεί τη Φινλανδία, την Αυστρία, την Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο να προσυπογράψουν το πρωτόκολλο του Ευρωπαϊκού Κώδικα Κοινωνικής Ασφάλισης, και τη Δανία, τη

¹ ΕΕ L 216 της 20.8.1994, σ. 12.

² ΕΕ L 348 της 28.11.1992, σ. 1.

³ ΕΕ L 145 της 19.6.1996, σ. 5.

Φινλανδία, τη Γαλλία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, την Αυστρία, την Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο να το κυρώσουν· καλεί τη Δανία, την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο να υπογράψουν τον αναθεωρημένο Ευρωπαϊκό Κώδικα Κοινωνικής Ασφάλισης (1990) και σε όλα τα κράτη να τον κυρώσουν·

125. συνιστά στη Δανία, τη Γερμανία, τη Φινλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Σουηδία να υπογράψουν και να κυρώσουν την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Κοινωνική Ασφάλιση του 1972 και στην Ιρλανδία και τη Γαλλία να την κυρώσουν·
126. χαιρετίζει το γεγονός ότι η Ιταλία κύρωσε τη Σύμβαση της ΔΟΕ για την προστασία της μητρότητας και καλεί τα υπόλοιπα κράτη μέλη να πράξουν το ίδιο·
127. εκφράζει την ανησυχία του διότι η έκθεση της επιτροπής εμπειρογνομόνων της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας αναφέρεται σε μεγάλο αριθμό παραβιάσεων των συμβάσεων της ΔΟΕ από τα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων των ακόλουθων βασικών διεθνών εργασιακών προτύπων:
 - παραβίαση της Σύμβασης 29 σχετικά με την καταναγκαστική εργασία από τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Αυστρία και το Ηνωμένο Βασίλειο μέσω των εσωτερικών τους διατάξεων περί της εργασίας από κρατούμενους·
 - παραβίαση της Σύμβασης 87 σχετικά με την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και της προστασία του δικαιώματος του συνδικαλιζέσθαι από την Αυστρία, μέσω της διάκρισης κατά των αλλοδαπών εργαζομένων όσον αφορά το δικαίωμά τους να θέτουν υποψηφιότητα για τα εργασιακά συμβούλια·
 - παραβίαση της Σύμβασης 98 σχετικά με την εφαρμογή των αρχών του δικαιώματος του συνδικαλιζέσθαι και συλλογικών διαπραγματεύσεων από τη Δανία, τη Γερμανία, την Ολλανδία, την Πορτογαλία και το Ηνωμένο Βασίλειο λόγω των περιορισμών που θέτουν τόσο στο δικαίωμα των συνδικαλιστικών οργανώσεων να συγχωνεύονται όσο και στην αυτόνομη συλλογική διαπραγμάτευση για ορισμένες επαγγελματικές ομάδες και, στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου, λόγω της αποδοχής διακρίσεων κατά εργαζομένων επειδή ανήκουν σε συνδικαλιστική οργάνωση·
 - παραβίαση της Σύμβασης 100 σχετικά με την ίση αμοιβή των εργαζομένων ανδρών και γυναικών για εργασία ίσης αξίας από την Ελλάδα, την Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο λόγω της μεγάλης ανισότητας των μισθολογικών επιπέδων μεταξύ γυναικών και ανδρών στις χώρες αυτές·
 - παραβίαση της Σύμβασης 105 σχετικά με την κατάργηση της καταναγκαστικής εργασίας από το Βέλγιο και το Ηνωμένο Βασίλειο λόγω εσωτερικών διατάξεων που εξακολουθούν να επιτρέπουν την επιβολή καταναγκαστικής εργασίας ως πειθαρχικό μέτρο σε ορισμένους τομείς της οικονομίας·
128. τάσσεται υπέρ της εφαρμογής ενεργού πολιτικής από τα κράτη μέλη στον τομέα της κύρωσης πρόσφατων συμβάσεων της ΔΟΕ, όπως των συμβάσεων που αφορούν την μερική απασχόληση, την κατ' οίκον εργασία και τα ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας, ζητήματα που συνδέονται άμεσα με το πρόβλημα των άτυπων σχέσεων εργασίας, το οποίο αποτελεί αντικείμενο οδηγιών της ΕΕ· ζητεί με έμφαση την εποικοδομητική συμμετοχή και συμβολή στη συζήτηση σχετικά με άλλες μορφές

εργασίας που τυγχάνουν ανεπαρκούς προστασίας και οι οποίες συχνά ευρίσκονται στα όρια της αυτοαπασχόλησης και της μισθωτής απασχόλησης· υπογραμμίζει την ανάγκη να υπάρχει καλύτερος συντονισμός μεταξύ της πολιτικής και των δράσεων στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, της ΔΟΕ και της ΕΕ, τόσο όσον αφορά τον Χάρτη της ΕΕ όσο και το συγκεκριμένο (παράγωγο) νομοθετικό και ρυθμιστικό πλαίσιο, και προειδοποιεί ότι ο συντονισμός σε επίπεδο ΕΕ δεν πρέπει να οδηγήσει στην παραμέληση υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συμμετοχή στη ΔΟΕ και τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη ή στη σκόπιμη παραίτηση από αυτές· καλεί την Επιτροπή Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων να εκπονήσει έκθεση πρωτοβουλίας σχετικά με αυτό το θέμα·

129. αναμένει από τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες συγκεκριμένα και αποτελεσματικά μέτρα για την εφαρμογή των θεμελιωδών δικαιωμάτων, κυρίως όσον αφορά την καταπολέμηση του εμπορίου ανθρώπων και της πορνείας·

Κεφάλαιο 5: Υπηκοότητα

Δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις εκλογές των τοπικών αρχών, καθώς και στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

130. καλεί την Αυστρία, το Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ελλάδα, την Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο και την Πορτογαλία να υπογράψουν και να κυρώσουν την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τη συμμετοχή των αλλοδαπών στον δημόσιο βίο σε τοπικό επίπεδο, και το Ηνωμένο Βασίλειο να κυρώσει την εν λόγω σύμβαση· καλεί δε όλα τα κράτη μέλη να την εφαρμόσουν·
131. καλεί το Βέλγιο, την Ισπανία, την Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο και το Ηνωμένο Βασίλειο να υπογράψουν και να κυρώσουν την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την υπηκοότητα, και τη Γερμανία, τη Γαλλία, τη Φινλανδία, την Ιταλία και την Ιρλανδία να κυρώσουν την εν λόγω σύμβαση·
132. καλεί τα κράτη μέλη να παρέχουν καλύτερη ενημέρωση προς τους πολίτες άλλων κρατών μελών που κατοικούν στην επικράτειά τους σχετικά με τις δυνατότητες του εκλέγειν και εκλέγεσθαι που τους προσφέρονται στις εκλογές σε τοπικό επίπεδο, καθώς και στις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·
133. ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει περαιτέρω έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 94/80/ΕΚ¹ στα κράτη μέλη, λαμβανομένων υπόψη των νέων συνθηκών που έχουν προκύψει μετά την προηγούμενη έκθεση του Μαΐου 2001·
134. αναγνωρίζει το καθολικό δικαίωμα των ατόμων με ειδικές ανάγκες να έχουν πρόσβαση σε όλες τις πτυχές της εκλογικής διαδικασίας, αίτημα που προβάλλεται από το διεθνές κίνημα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, το Διεθνές Ίδρυμα Εκλογικών Συστημάτων και το Διεθνές Ινστιτούτο για τη Δημοκρατία και τη Στήριξη της Εκλογικής Διαδικασίας· καλεί τα κράτη μέλη να υλοποιήσουν αυτό το δικαίωμα·

¹ ΕΕ L 368 της 31.12.1994, σ. 38.

135. καλεί τα κράτη μέλη να επιτύχουν ισόρροπη αντιπροσώπευση γυναικών και ανδρών στις τοπικές και τις ευρωπαϊκές εκλογές, δεδομένου ότι η έλλειψη ισόρροπης συμμετοχής γυναικών και ανδρών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων ελαττώνει τις δημοκρατικές αξίες της κοινωνίας μας και του πολιτικού μας συστήματος·
136. συνιστά στα κράτη μέλη να επεκτείνουν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι στις εκλογές των τοπικών αρχών και στις εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε όλους τους πολίτες τρίτων χωρών που κατοικούν νόμιμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τουλάχιστον τρία χρόνια·
137. θεωρεί ότι πρέπει να στηριχθεί η πρόταση που διατυπώθηκε προς την Ευρωπαϊκή Συνέλευση να δοθεί στον Ευρωπαϊκό Διαμεσολαβητή η εξουσία να παραπέμπει στο Δικαστήριο υποθέσεις που αφορούν τα θεμελιώδη δικαιώματα, εάν δεν μπορεί να βρεθεί λύση στο πλαίσιο κανονικής έρευνας·
138. πιστεύει ότι το δικαίωμα υποβολής αναφοράς πρέπει να περιληφθεί στο σχέδιο έκθεσης ως σημαντικό συμπληρωματικό θέμα, δεδομένου ότι αποδεικνύει το θεμελιώδες δικαίωμα των πολιτών της ΕΕ να απευθύνονται άμεσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·
139. φρονεί ότι πρέπει να αξιολογούνται τα μέσα που μπορεί να χρησιμοποιεί το Κοινοβούλιο για να αντιμετωπίζει παραβιάσεις των ανθρωπίνων και των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όταν οι πολίτες απευθύνονται προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέσω αναφορών·

Ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή

140. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να άρουν άμεσα κάθε εναπομείναν εμπόδιο για την ουσιαστική εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, όπως προκύπτει από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αποτρέποντας κατ' αυτόν τον τρόπο κάθε μορφή διάκρισης, χωρίς κανένα περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κατά τις συνόδους κορυφής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, εάν τούτο κρίνεται σκόπιμο για να εμποδισθεί η συμμετοχή πολιτών σε διαδηλώσεις·
141. ζητεί την απλοποίηση της νομοθεσίας στο θέμα της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, βάσει της αρχής ότι όλοι οι πολίτες τρίτων χωρών χαίρουν αυτοδικαίως του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής εφόσον διαθέτουν νόμιμο καθεστώς μακράς παραμονής·
142. καλεί την Ελλάδα να άρει το συντομότερο δυνατό τα διοικητικά εμπόδια στη χορήγηση έγκυρης άδειας παραμονής σε όσους τη δικαιούνται·

Κεφάλαιο 6: Δίκαιη δίκη

143. χαιρετίζει το γύρο διαβουλεύσεων της Επιτροπής σχετικά με τις διαδικαστικές εγγυήσεις για υπόπτους και κατηγορούμενους σε ποινικές δίκες και την προτρέπει να υποβάλει σύντομα προτάσεις για τις προδιαγραφές που πρέπει να ισχύσουν στο ποινικό δίκαιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση·
144. ζητεί από το Συμβούλιο να εγκρίνει απόφαση-πλαίσιο σχετικά με τις κοινές προδιαγραφές για το δικονομικό δίκαιο, επί παραδείγματι σχετικά με κανόνες που αφορούν την έκδοση εντολών στο πλαίσιο προδικαστικής εξέτασης και το δικαίωμα υπεράσπισης, περιλαμβανομένων και κριτηρίων για μεθόδους έρευνας και τον ορισμό

των αποδεικτικών στοιχείων, προκειμένου να διασφαλισθεί κοινό επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων σε όλη την ΕΕ·

145. ζητεί μετ' επιτάσεως από τα κράτη μέλη να προωθήσουν τη δημοσίευση και τη μετάφραση «επιστολής δικαιωμάτων» («letter of rights»), η οποία θα δίδεται στα άτομα που πρόκειται να υποβληθούν σε ανάκριση, είτε κατά την άφιξή τους σε αστυνομικό τμήμα ή στον τόπο όπου διεξάγεται η ανάκριση·
146. εκφράζει την ικανοποίησή του για τη συζήτηση που άρχισε η Επιτροπή όσον αφορά την ανάγκη καθορισμού ελαχίστων κοινών κανόνων σχετικά με την αποζημίωση των θυμάτων αδικημάτων·
147. εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι χάρη στην κύρωση από όλα τα κράτη μέλη του καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου των Ηνωμένων Εθνών, το εν λόγω καταστατικό τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2002, ζητεί ωστόσο από τις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών να μην συνάψουν καμία (διμερή) συμφωνία που να υπονομεύει την αποτελεσματική εφαρμογή του καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, ειδικότερα συμφωνίες σχετικά με την ασυλία που θα έδιναν τη δυνατότητα σε ορισμένους πολίτες να αποφύγουν την ποινική δίωξη από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο·
148. εκφράζει την ανησυχία του για τον μεγάλο αριθμό και τη σοβαρότητα των παραβιάσεων που διαπιστώθηκαν από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αναφορικά με το δικαίωμα για δίκαιη δίκη (Φινλανδία, Ελλάδα και Ιταλία), το δικαίωμα πρόσβασης στη δικαιοσύνη (Βέλγιο, Γαλλία, Ελλάδα και Ηνωμένο Βασίλειο), το δικαίωμα δημόσιας ακρόασης (Αυστρία), την αρχή της διαδικασίας κατ' αντιπαράσταση (Γερμανία, Γαλλία, Φινλανδία, Ιταλία), το δικαίωμα εύλογης προθεσμίας (Αυστρία, Γερμανία, Ισπανία, Γαλλία, Ελλάδα, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Πορτογαλία), το δικαίωμα να επιληφθεί της υποθέσεως αμερόληπτος και ανεξάρτητος δικαστής (Βέλγιο - στο βαθμό που αφορά ποινικές διαδικασίες - Γαλλία, και Ηνωμένο Βασίλειο), το δικαίωμα υπεράσπισης (Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Ελλάδα και Ηνωμένο Βασίλειο), το τεκμήριο αθωότητας (Αυστρία) και το δικαίωμα του προσώπου να μην δικάζεται και να μην τιμωρείται ποινικά δύο φορές για την ίδια αξιόποινη πράξη (Αυστρία)·
149. καλεί τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν επακριβώς και έγκαιρα τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που αφορούν τις εγγυήσεις για δίκαιη δίκη και να μεριμνούν για την προσαρμογή της νομοθεσίας στις αποφάσεις αυτές·
150. καλεί τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν το μέσον της δικαστικής αρωγής για όλες τις εσωτερικές και διαμεθοριακές υποθέσεις υπέρ των πολιτών που δεν διαθέτουν επαρκή οικονομική στήριξη·
151. καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν την ουσιαστική εφαρμογή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη με την εφαρμογή της αρχής της αντιδικίας και της λογικής διάρκειας των δικών, της αθωότητας του κατηγορουμένου μέχρι να εκδοθεί απόφαση και του δικαιώματος σε ένα ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο·

152. εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαπίστωσε μεγάλο αριθμό παραβιάσεων εκ μέρους της Ιταλίας σε ό,τι αφορά το δικαίωμα για εύλογη προθεσμία· θεωρεί ότι αυτή η τάση είναι ζημιογόνα για την εμπιστοσύνη στο κράτος δικαίου και καλεί την Ιταλία να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα που θα εγγυώνται έγκαιρη και δίκαιη δίκη·
153. εκφράζει σοβαρές ανησυχίες για το κλίμα ατιμωρησίας που εμφανίζεται σε κάποια κράτη μέλη (Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Ιταλία, Πορτογαλία, Σουηδία και Ηνωμένο Βασίλειο) όπου η κακή μεταχείριση και η χρήση βίας από αστυνομικούς και σωφρονιστικούς υπαλλήλους, κυρίως έναντι αιτούντων άσυλο, προσφύγων και μελών εθνοτικών μειονοτήτων, δεν τιμωρείται με την επιβολή κυρώσεων, και προτρέπει τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη να δώσουν μεγαλύτερη προτεραιότητα στο θέμα αυτό στο πλαίσιο της πολιτικής ποινικού δικαίου και διώξεων·
154. συμφωνεί με την άποψη ότι το περιεχόμενο του παρόντος ψηφίσματος δεν θα λειτουργήσει ανασχετικά για την (μελλοντική) θέσπιση και ανάπτυξη των δικαιωμάτων, ελευθεριών και αρχών για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτές περιλαμβάνονται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

ο

ο ο

155. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, στο Συμβούλιο της Ευρώπης, καθώς και στις κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια των κρατών μελών και των υποψηφίων χωρών.